τοῦ ἐδάφους τμῆμα τῆς δυτικῆς ἀφετηρίας τοῦ

Εἰκ. 3. Τὸ ἄνευ αὐλακώσεων τμῆμα τοῦ διόλκου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξετείνοντο τὰ πρόσθετα ἐπὶ τοῦ πλακοστρώτου θεμέλια.

Εἰκ. 4. Τομὴ ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τῆς Πελοποννήσου, δυτικῶς τῆς πρὸς τὸ πορθμεῖον ἀγούσης ὁδοῦ.

διόλκου ἔμπροσθεν τῆς θέσεως τοῦ σηματωροῦ οἱ ἐργάται τῆς ἰδίας ὡς ἄνω Ἑταιρείας εἶχον προβῆ εἰς τὸν καθαρισμὸν τοῦ ἐπικαθημένου σκληροῦ ἐξ ἀμμοχαλίκων στρώματος.

Μετὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦτον διηυκρινήθησαν ὡρισμέναι λεπτομέρειαι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγένοντο εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον ἐνδιαφέρουσαι παρατηρήσεις ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου καὶ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς Ἑταιρείας τῆς Διώρυγος κ. Δημοσθ. Πίππα. Τὸ τμῆμα δηλαδὴ τοῦτο, τὸ ὁποῖον διατηρεῖται εἰς ἀρίστην κατάστασιν ἐπὶ ἱκανοῦ μήκους (εἰκ. 5), ἔχει πλάτος 10 μ., ἀντὶ τῶν 3.50 - 5.00 μ. κατὰ τὴν λοιπὴν ἔκτασιν τοῦ διόλκου, στερεῖται δὲ τῶν δύο συνή-

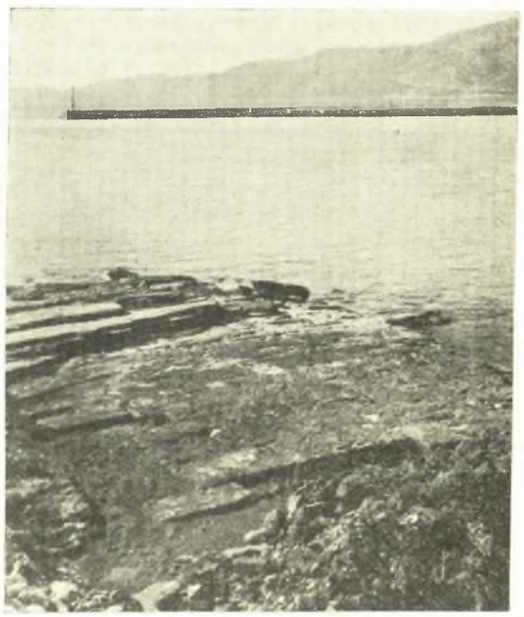

Εἰκ. 5. Ἡ ἀφετηρία τοῦ διόλκου κατὰ τὸ δυτικὸν στόμιον τῆς Διώρυγος.

θων αὐλακώσεων. Ἐκ τούτου ὁ ἀνωτέρω Καθηγητὴς συνεπέρανεν ὅτι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὰ πλοῖα ἐσύροντο ἐπὶ ξυλίνων κυλίνδρων, προτοῦ ἐπιβιβασθοῦν ἐπὶ τοῦ τροχοφόρου ὀχήματος ἢ μετὰ τὴν ἀποβίβασίν των ἐκεῖθεν. Τὸ αὐτὸ δὲ πρέπει — κατὰ τὴν γνώμην του — νὰ ἐπανελαμβάνετο καὶ εἰς τὴν ἄλλην ἀφετηρίαν τοῦ διόλκου πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ Σαρωνικοῦ.

2. ΑΝΑΣΚΑΦΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΩΝ ΤΑΦΩΝ ΕΝ ΤΙΡΥΝΘΙ

Ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν Ἀγροτικῶν Φυλακῶν τῆς Τίρυνθος καὶ εἰς ἀπόστασιν 200 μ. περίπου νοτίως τῆς μυκηναϊκῆς ἀκροπόλεως ἡ ἀπο-

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
24/04/2024 00:23:45 EEST - 18.116.90.141

κάλυψις ἑνὸς γεωμετρικοῦ τάφου κατὰ τὴν θεμελίωσιν περιπτέρου ὄπισθεν τοῦ κεντρικοῦ κτηρίου τῶν Φυλακῶν ὡδήγησεν εἰς τὴν διεξαγωγὴν εὑρείας ἀνασκαφῆς, καθ' ἣν ἦλθον εἰς φῶς 28 ἐν συνόλῳ ταφαί, χρονολογούμεναι ἀπὸ τῆς ὑπομυκηναϊκῆς ἐποχῆς μέχρι τῶν τελευταίων γεωμετρικῶν χρόνων.

Μεταξὺ τῶν τάφων εὑρέθησαν πρὸς τὸ βορειότερον τμῆμα τοῦ ἀνασκαφέντος χώρου θεμέλια μυκηναϊκῶν οἰκιῶν. Ἡ πρώτη καταστροφὴ τούτων χρονολογεῖται, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συγκεντρωθέντων κεραμικῶν ὀστράκων, κατὰ τὸ τέλος τοῦ 13ου π. Χ. αἰ., συνεπληρώθη δὲ μετὰ ταῦτα ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ χώρου ὡς νεκροταφείου κατὰ τοὺς γεωμετρικοὺς χρόνους καὶ ἐκ τῆς κατασκευῆς εἰς τὴν προκειμένην θέσιν διαφόρων τεχνικῶν ἔργων κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχήν.

Εἰκ. 6. Ἓν ἐκ τῶν πολλῶν ἀγγείων, ἅτινα εὑρέθησαν μεταξὺ τῶν ἀποκαλυφθέντων γεωμετρικῶν τάφων. Τὸ ἀπεικονιζόμενον εὑρέθη εἰς τὸν τάφον XX καὶ ἀνήκει ἴσως εἰς παλαιοτέρους χρόνους.

Οἱ ἀποκαλυφθέντες τάφοι διακρίνονται ἀπὸ ἀπόψεως μορφῆς εἰς τρεῖς κατηγορίας: 1) εἰς τοὺς κτιστοὺς κιβωτιοσχήμους, οἵτινες ἀποτελοῦν καὶ τὸν συνηθέστερον τύπον· 2) εἰς τοὺς ταφικοὺς πίθους· 3) εἰς τοὺς ἁπλοῦς λακκοειδεῖς, οἵτινες τυγχάνουν καὶ οἱ παλαιότεροι. Οἱ τῆς πρώτης καὶ τρίτης κατηγορίας ἐκαλύπτοντο ἄνωθεν διὰ σειρᾶς μεγάλων πλακῶν, οἱ νεκροδόχοι πίθοι ἔφερον ὁμοίως μίαν καλύπτουσαν πλάκα ἢ μίαν χονδροειδῆ λεκάνην.

Ἕκαστος τάφος περιελάμβανεν ἕνα ἕως δύο νεκρούς. Ἡ θέσις τῶν τελευταίων ἦτο πάντοτε ὑπτία μὲ ἐλαφρὰν κλίσιν τοῦ σώματος πρὸς τὴν μίαν πλευρὰν καὶ μὲ ἐλαφρῶς κεκαμμένα τὰ κάτω ἄκρα. Ὁ προσανατολισμὸς αὐτῶν, ὅπως ἄλλως τε καὶ τῶν ἰδίων τῶν τάφων, οὐδένα ἠκολούθει κανόνα.

Τὰ κυριώτερα ἐν τοῖς τάφοις κτερίσματα ἦσαν ἀγγεῖα, τὸ σύνολον τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ πολύτιμον ὑλικὸν διὰ τὴν σπουδὴν τοῦ γεωμετρικοῦ καθόλου ρυθμοῦ τῆς Ἀργολίδος (εἰκ. 6). Πλὴν τούτων εὑρέθησαν ὡσαύτως καὶ πολλαὶ χαλκαῖ καὶ σιδηραῖ μὲ χαλκᾶ σφαιρίδια περόναι, ὡς καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς χαλκῶν δακτυλίων. Ὀλίγα χαλκᾶ ἢ σιδηρᾶ ὅπλα καί τινα ἐκλεκτότερα κοσμήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ψηφῖδες ὅρμου ἐκ ποικίλης ὕλης καὶ ἐνώτια ἐκ λεπτοῦ χρυσοῦ σύρματος, συμπληρώνουν τὸν κατάλογον τῶν κτερισμάτων.

Ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν χρονολογίαν καὶ τὸ περιεχόμενόν του παρουσιάζει ὁ τάφος XXVIII, τῆς ὑπομυκηναϊκῆς περιόδου. Ἔκειτο κατὰ τὸ ΝΔ. ἄκρον τοῦ ἀνασκαφέντος χώρου καὶ ἦτο τῆς κατηγορίας τῶν ἁπλῶν λακκοειδῶν. Ἐντὸς αὐτοῦ εἶχον ταφῆ δύο νεκροὶ ἔχοντες ἀμφότεροι τὴν κεφαλὴν εἰς τὰ δυτικά. Ὁ εὑρισκόμενος πρὸς Ν. νεκρὸς εἶχε ταφῆ πρῶτος, οὐδὲν δὲ κτέρισμα ἔκειτο παρ' αὐτόν. Ὁ δεύτερος ἔφερεν ὁλόκληρον τὸν ὁπλισμόν του: παρὰ τὸν ἀριστερὸν ὦμον ἔκειντο χαλκῆ αἰχμὴ δόρατος καὶ ὀμφαλὸς ἀσπίδος ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑλικοῦ, παρὰ δὲ τὴν ὀσφὺν σιδηροῦν ἐγχειρίδιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου διετηρήθησαν τεμάχια τοῦ ὀστεΐνου κολεοῦ, ἐνῷ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ νεκροῦ ἐφέρετο χαλκοῦν κράνος διατηρούμενον εἰς καλὴν σχετικῶς κατάστασιν. Τὸ τελευταῖον ἀποτελεῖ μοναδικὸν μέχρι τοῦδε παράδειγμα ἕνεκα τοῦ ἐντελῶς πρωτοτύπου αὐτοῦ σχήματος. Ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς ἔκειτο ψευδόστομος ἀμφορίσκος, ὅστις καὶ προσδιορίζει ἐπακριβῶς τὴν χρονολογίαν τοῦ τάφου.

Ἡ παρουσία σιδηροῦ ὅπλου (ἐγχειρίδιον) ἐν Ἀργολίδι εἰς τόσον πρώιμον ἐποχὴν (τέλος 12ου ἢ ἀρχαὶ 11ου αἰ.) καὶ ἡ πρωτότυπος μορφὴ τοῦ συνευρεθέντος κράνους, τοῦ ὁποίου τὴν συνέχειαν εὑρίσκομεν ἔπειτα εἰς παραδείγματα ἀπὸ τὴν Κρήτην καὶ τὴν Ἀνατολήν, τυγχάνουν ἰδιαιτέρας σπουδαιότητος, δυνάμενα νὰ διαφωτίσουν οὐσιώδη προβλήματα τῆς πρωτοσιδηρᾶς ἐποχῆς ἐν Ἀργολίδι.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
24/04/2024 00:23:45 EEST - 18.116.90.141